

Anne-karien Hafkamp, Ludgercollege (Doetinchem).

Cultuureducatie is volgens mij een gezamenlijke verantwoordelijkheid van het onderwijs, de cultuursector en de overheid. Elk van deze partijen heeft zijn eigen rol, maar alleen een gezamenlijke inspanning leidt ertoe dat cultuureducatie in het onderwijs en bij de leerlingen in bloei komt.

Waarom krijg ik het gevoel dat de laatste tijd alleen het onderwijs en cultuursectie bereid is om een inspanning te leveren? En dat die inspanning 'afgestraft' lijkt te worden door de overheid. We worden in een keurslijf gezet, onderweg naar een kennismaatschappij. Een maatschappij waarin de kernvakken centraal staan. Maar wat een verarming wanneer straks blijkt dat we niet meer weten in welke maatschappij we überhaupt leven. Kinderen en jongeren zijn de makers van de toekomst. Daar werk ik mee en met veel plezier! Een geweldige groep jongvolwassenen die we opleiden tot kritisch denkers, die kunnen reflecteren op eigen handelen en op de maatschappij. Een van de zaken die zo centraal staan binnen mijn vak CKV.

En dit willen men nu versplinteren en onderbrengen bij andere vakken. Vakken die hun programma's natuurlijk ook hebben....vind daar maar eens ruimte voor reflectie (in de praktijk helaas iets waar je snel aan voorbij gaat in een vol programma..). Laat staan dat er ruimte èn kennis is voor het specifieke karakter van de gebieden die we allemaal behandelen in het VAK (!) CKV.

Ik zie niet in hoe dit kan leiden tot een kwaliteitsverbetering van het aanbod!